

Skutočná odmena

Úvod: Človek všeobecne nepracuje len pre odmenu a uznanie, ale napriek tomu mu dobre padne, keď dostane pochvalu a poďakovanie. Uspokojenie z práce je tiež dobrý pocit, ale často sa zdá, že tá skutočná odmena pre človeka je v niečom inom. Mnoho krát svoju odmenu vidíme v tom, že urobíme niečo trvalé a veľké, za čo nás ešte aj po smrti budú spomínať. Vo vedomí toho sa snaží každý človek zvečniť svoju pamiatku.

Ako trvale zostať v pamäti

Faraóni postavili pyramídy, iní stavali mestá, veže, koloseum, alebo pomníky. Dnešní politici zakladajú knižnice, charitatívne spolky, ba niektorí píšú knihy. To robia tí veľkí a slávni, ale čo môže urobiť jednoduchý, bežný človek?

Dovolím si vám pripomenúť príbeh jednej ženy z evanjelií: „*pristúpila k nemu žena, ktorá mala alabastrovú nádobu masti, veľmi drahej, a vyliala mu na hlavu, keď sedel za stolom...*“ Ježiš o nej povedal: „... tento skutok bude aj na jej pamiatku“ Mat 26, 7-13.

Bola to jednoduchá žena, ktorá nemohla postaviť pyramídu, mesto, vežu. Nemohla založiť knižnicu, ani nedokázala napísať knihu, založiť zbor, napísať silné kázanie, ale predsa mala možnosť. Ona urobila niečo, čo zvečnilo jej pamiatku. V jej živote sa splnilo zaslúbenie, ktoré zaznamenáva kniha Príslovia: „*Pamiatka spravodlivého je na požehnanie, ale meno bezbožníkov hynie!*“ Môžeme uvažovať nad tým, čo by sme mohli urobiť my, aby sme dostali „odmenu“, aby na nás ľudia ešte aj po smrti spomínali! Ak na niečo prideme a bude to v súlade s Božou vôľou, tak to môžeme urobiť, ale ešte aj taký skutok má svoje nedostatky.

Každá snaha je márnosť

V Kazateľovej knihe je napísané, že „*všetko je márnosť*“. Uvádza dva príklady. Kaz 4,13-16. Vykladači sú toho názoru, že pisateľ tu spomína na kraľovania Saula a Dávida. Starý kráľ bol blázon a mladý bol slávny a múdry... Jedného dňa prišla nová generácia, ktorá zabudla na skutky Saula, ale aj na slávne začiatky Dávida. Nový kráľ sa stal ťarchou pre svojich potomkov. Nuž aj také slávne začiatky sa časom premenia na šedé, ba aj na nepríjemné.

Druhý príklad sa nachádza v Kaz 9, 14-16. Vykladači sú toho názoru, že autor tu myslí na skúsenosť Jozefa. On dal múdru radu, ako zachrániť Egypt, ale ľudia časom na jeho radu zabudli. Prišiel iný faraón, ktorý už nepoznal Jozefa a začal tvrdo jednať s jeho rodinou.

Autora Kazateľovej knihy trápi taká istá myšlienka, aká trápi aj veľikánov tohto sveta. Spomienka na nich upadla do zabudnutia a diela ich rúk sa premenilo na prach.

KONTAKTY:

Zbor Bratislava 1, Cablkova ul. č. 3, 821 04; ba1.casd.sk
 Zbor Bratislava 2, Ferienčkova ul. č. 5, 811 04; ba2.casd.sk
 Skupina Petržalka, Wolkrova ul. č. 4
 Skupina Dúbravka, M. Sch. Trnavského 2/A (kostol ECAV)
 Kazateľ: Marek Riečan, ☎ 0917 338 362, mriecan@casd.sk
 Redakcia spravodaja: K. Baďinský, M. Riečan

To je skutočnosť. Len si spomeňme na 7 divov starého sveta. Čo z nich zostalo do našich dní? Už iba pyramídy. Na mená mnohých velikánov, mysliteľov, sa už ani nepamätáme. Navyše dejiny sú nespravodlivé a kruté. Dlhšie sa zachovali mená krvavých diktátorov, než mená učiteľov, lekárov, dobrodincov a záchrancov. Kazateľ so súcitom hľadá na tých, ktorí voľakedy mali úctu a česť, ale potom sa na nich zabudlo a ani pohreb nemali taký, aký by si zaslúžili Kaz. 6,3-6.

Aké poučenie si môžeme z toho všetkého zobrať. Kazateľ povie: *“všetko je márnosť”*! To sa môže stať, že spomienka na nás, na naše dielo, na našu službu, na našu vieru pomíne, preto nepracujme a nežime len pre tú pomínutelnú „odmenu“. Radosť z takej pochvaly, poďakovania ktoré len povýšia našu pýchu, je dočasná. Keď urobíme niečo a ľudia pochvália našu prácu, tak sme dostali odmenu, ale nepotrva to večne. Len jedno zostane, to čo sme urobili pre Ježiša.

Záver: Preto vždy, keď **máš možnosť pre Ježiša** niečo urobiť a nechce sa Ti, pomysli na ženu, ktorá mala alabastrovú nádobu masť, veľmi drahej, a vyliala to na hlavu Ježiša, keď On sedel za stolom. Ježiš o nej povedal, že tento skutok bude aj na jej pamiatku. Všetko, čo pre Ježiša urobíme ostáva v Jeho pamäti a to je naša skutočná odmena.

Ferdinand Varga

NÁBOŽENSTVÁ SVETA

Podľa počtu stúpenčov sú na štvrtom mieste čínske tradičné náboženstvá..

ČÍNSKE TRADIČNÉ NÁBOŽENSTVA (TAOIZMUS, KONFUCIANIZMUS)

Počet vyznávajúcich: 400 000 000. Obdobie vzniku: 4.-3. storočie pr. n. l. Taoizmus je založený na uvedomení si skutočnosti, že všetky veci, živé aj neživé, sú prejavom tej istej skutočnosti – Tao ("cesty"). Tri klenoty taoizmu sú: súciť, jednoduchosť a trezivosť. Taoizmus popisuje ako človek môže žiť v harmónii a rovnováhe s prírodou. Ako všetky myšlienkové smery v Číne, taoizmus nie je čisto filozofický, ani náboženský, pretože čínska (a vo všeobecnosti východná) kultúra, tieto pojmy spája. Za zakladateľa taoizmu je považovaný Lao-c', hoci historická existencia tejto postavy nie je istá. Je možné, že autorstvo jeho diela patrí viacerým ľuďom. Taoizmus necháva veci, tak ako sú. Tao na veci nepôsobí, ani sa do nich nemieša, ale ponecháva ich vlastnému vývoju, a tak dosiahnu výsledok prirodzene. Múdrosť podľa Lao-c' nie je to isté ako poznanie a chytrosť. Pravá múdrosť má spočívať v prázdnej myšli, zbavenej poznania, lebo poznanie je zavádzajúce. Podľa legendy sa Lao-c' mal stretnúť aj s ďalším významným mysliteľom tej doby, s Konfuciom. Ten kládol dôraz na zodpovednosť, pozitívny postoj k svetu, ale aj podriadenosť poriadku. Čínske náboženstvá sa od európskych v mnohom líšia. Nie sú inštitucionalizované v podobe cirkví. Obrady typu omší/bohoslužieb sa tu nekonajú. Komunistický režim v Číne sa snažil tradičné náboženstvá vykoreniť. Veľmi tvrdo v tomto ohľade postupoval najmä Mao Ce-tung. V súčasnosti sú represie menšie a záujem o ne medzi Číňanmi vzrastá. Taoizmus preniká aj do západného sveta.

DESAŤ PRAVIDIEL ŠŤASTNÝCH A VYROVNANÝCH ĽUDÍ

Z desiatich pravidiel nám zostalo predstaviť posledné tri, od psychiatra, Michaila Efimovicha Litvaka.

8. Ak potrebujete niekomu niečo dokazovať, nežijete svoj život

A čím skôr si to uvedomíte, tým lepšie pre vás. Ak neustále potrebujete niečo niekomu dokazovať – či už v skutočnom živote alebo na sociálnych sieťach, znamená to len jedno – žijete život niekoho iného, pretože s tým svojím nie ste spokojní. Zmeňte to, kým sa dá.

9. Znakom skutočnej vyspelosti je schopnosť akceptovať samotu

Počuli ste už o tom, že najlepšie veci dokážeme vtedy, keď sme sami? Samozrejme to dá rozum, žiadne hodnotné dielo predsa nevzniklo tak, že maliarovi, spisovateľovi či komukoľvek inému niekto dýchal na krk. Osoba, ktorá je duševne naozaj vyspelá, sa samoty nebojí – práve naopak. Dokáže si ju plnými dúškami vychutnať a dobíja si ňou baterky.

10. Šťastie je, keď pre vás “chcem”, “môžem” a “musím” znamená to isté

Ak niečo len urobiť chcete ale nemôžete, budete nešťastní. Rovnako ako keď môžete, ale nechcete alebo musíte, no nechcete... A tak ďalej. Šťastní, naozaj šťastní budete len vtedy, ak to, čo robíte robiť chcete, môžete a musíte naraz.

Homeopatia

Homeopatické lieky je možné už bežne kúpiť v lekární, niektoré z nich sa vydávajú na lekársky predpis. Smutné je, že tieto prípravky sú zaradené medzi bežné bylinkové lieky. Musíme vás upozorniť, že tieto lieky s bylinkami nemajú veľa spoločného.

Vynálezca týchto liekov je nemecký lekár Samuel Hahnemann, ktorý na začiatku 19. storočia prehlásil, že choroby nie sú ničím iným, ako nedostatkom, alebo poruchou kozmickej energie v tele. Túto poruchu, nerovnováhu je možné napraviť tak, že namiesto klasických liekov začneme používať lieky, ktoré sú pripravované okultnými praktikami. Podľa jeho prehlásenia lieky majú o toľko väčší účinok, o koľko menej liečivých látok obsahujú. Zdravie nevrátia lieky, ale neviditeľné, nemateriálne vesmírne sily.

Prípravky sa vyrábajú tak, že klasické lieky sa riedia 1:1 000, alebo až 1:10 000. Počas riedenia je potrebné určitým traseným prebudiť, doplniť vesmírnu energiu, ktorá sa nachádza v prípravku. Tento proces sa nazýva „dynamizácia“. V týchto prípravkoch sa pôvodne liečivé látky už ani nenachádzajú. Podľa Hahnemanna takéto lieky, ak sú vyrobené podľa pokynov, už ani netreba zjesť, stačí ak ich pacient bude voňať. Už z toho je možné rozpoznať, že homeopatické lieky sú produktom neviditeľných síl tohto sveta. Nie sú od Boha, ale skôr od Božieho nepriateľa. Je síce pravda, že ľuďom ponúkajú pomoc, ale často zostávajú len pri sľuboch. Veriaci človek by mal vedieť, že následky môžu byť nebezpečné.

MUDr. Judit Erdély – preklad: Ferdinand Varga